

Ráno bejvá moudřejší
snídá špínu včerejší
snídá chléb náš vezdejší.

Láme hořkost na dně úst
Já zkusím zejtra držet půst
ráno nebe bejvá modřejší

U mý zdi nářků je klid,
zejtra zas mám výslech mít.
Zas budu dál hloupě lhát,
že dusím se když mám Tě rád.

Dost už mám vážně nočních můr
v zrcadlech pár kreatur
jako já čas ve dne ztrácej...

Mívám zlost po třech, čtyřech panácích
vrchní zpátky nevrací,
snad si myslí, že zas mám dost - zas
chtěl bych vrátit čas
co láme lásce vaz.

Slyším v sobě trávu růst
jak napsal jednou marcel Proust,
žádný zvláštní nedání.

Když se tráva změní na žízeň
a touha žízni na trýzeň
to zlý prej bejvá znamení.

U mý zdi nářků je klid,
zejtra zas mám výslech mít.
Zas budu dál hloupě lhát,
že dusím se když mám Tě rád.

Dost už mám vážně nočních můr
v zrcadlech pár kreatur,
nechtěj zejtra umřít žízni
Jako já, po třech, čtyřech panácích
vzpomínky se nevrací

U zdi nářků bude stát - čas
co láme vůli v nás,
moji lásce vaz.
Co láme lásce vaz